

Zahvala!

Spoštovani tovariš Ciril Zlobec, urednik Sodobnosti! Prosim te, da v eni naslednjih številki objaviš mojo zahvalo vztrajnemu partljičologu Dušanu Mevlji, ki je v četrti letošnji številki revije znova študiously pisal o meni in mojem delu, zlasti Ščukah. Tokrat je pripravil analizo ene izmed oseb, in sicer Klandra. Obenem je obračunal še s Petrom Levcem, ki drugače sodi o mojem delu. Dvomim, ali si moje delo zasluži toliko strokovne pozornosti, vendar me Mevljevo neutrudno raziskovanje prepričuje o nasprotnem. Zahvaljujem se, da je Mevljevo partljičoslovje našlo prostor ob Delu in TV-15 še v Sodobnosti. To je za vsakega avtorja, ki še ni dopolnil niti petdeset let in njegov opus pač še ni sklenjen, izredno priznanje; namreč da se najde sodobnik, ki tako vztrajno riže po opusu, napakah, finančnih zadevah, izobrazbi, vplivih, karakterju itd. To mi daje upanje celo na nesmrtnost, oziroma na to, da bodo tudi kasnejši rodovi poznali moje delo in mojo osebnost in se bom izmuznil pozabi časa. Ne, saj se ne varam, moje delo bo pozabljeno, vendar bodo bodoči rodovi našli moje ime in analizo dela v nesmrtnem opusu Dušana Mevlje oziroma v njegovih zbranih delih. Ob remek delih Dušana Mevlje Vonjave minljivosti, Samo za objokane ljudi, Stene imajo ušesa, Leteča žaba bodo v teh zbranih delih zagotovo tudi njegove tehtne študije in polemike in na enem tistih tenkih lističev bo zapisano tudi moje ime. Zgodilo se mi bo, kakor se je Cankarju. Njegovega dela že davno ni nikjer več, nihče več bi ne vedel zanj, če bi ne živela med nami kritična in polemična dela Lenarda, Terseglava in Kobala. Po teh slavnih možeh se je v naš čas pretihotapil tudi Ivan Cankar. In tako bo tudi moje ime slovelo vsaj v zbranih delih Dušana Mevlje. Tudi njemu pristrčna hvala.

Tvoj in Mevljev Tone Partljič

Maribor, Mevljeva ulica 13
30. april 1984